

РЕШЕНИЕ

№ 6399

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4867** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на О. Б., гражданка на Република У. срещу Протокол за изземване от 22.04.2021г. на мл.експерт Й. Й. от група „Миграция“ в Областна дирекция на МВР- Д..

В обстоятелствената част на жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на акта, поради издаването му в противоречие с изискванията за форма, нормите на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Посочва се, че актът не съдържа никакви мотиви за издаването му, което нарушава правото на защита и препятства съда да осъществи контрол за правилността на съображенията на органа за постановление правен резултат. Моли актът да бъде отменен, като допълнителни съображения за това са изложени в представените писмени бележки от адв.Е. К. от 27.10.2021г.

Ответната страна – мл. експерт Й. Й. от група „Миграция“ в ОДМВР- Д. оспорва жалбата, като посочва, че е изпълнил стриктно служебните си задължения и иззел паспорта на жалбоподателката, поради наличието на подаден сигнал от Република У. в информационните масиви на И.. Моли жалбата да бъде отхвърлена, като се потвърди законосъобразността на издадения административен акт.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на оспорването.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по

делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна :

Административното производство е започнало по повод постъпило в Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“- МВР съобщение от И. К. със съдържание, че гражданката на Република У. О. Б., [дата на раждане] , титуляр на паспорт FУ626942 е обявена за общодържавно издирване от Главна полицейска дирекция на област Д. във връзка с наказателно производство № 42019040000000041 от 15.01.2019г. за извършено престъпление по част 4- чл.194 /“умишлено разрушаване или увреждане на имущество/, част 2- чл.364 /“злоупотреба с власт или заемана длъжност“, част 1-чл.366 /“подправяне на документ в служба“/ от Наказателния кодекс на У.. Определена е мярка „задържане под стража“. Паспорт № FУ626942 е обявен за изгубен от приносителя на 12.04.2021г. Властите в Република У. са информирали българските власти, че в момента в който лицето е обявено за издирване на национално ниво, сигнала за неговия документ автоматично се е генерирал в базата данни за изгубени/откраднати документи. От И. е постъпила и информация, че документите за публикуване на червен бюлетин с цел екстрадиция до У. са в процес на развитие от правоохранителните власти в държавата.

По преписката е приложена изготвена докладна записка изх. № 5388-488/05.05.2021г. от мл.експерт Й. Й. от група „Миграция“ при ОДМВР- Д., от която се установява, че паспорт № FG639181 на О. Б. е обявен за невалиден документ за самоличност, като инициатор е Република У.. Мярката, която е посочена за изпълнение е изземване на документа, установяване самоличността на лицето, което го ползва, снемане на писмени обяснения. Изетият паспорт е изпратен в Дирекция „Миграция“, заедно с дадени обяснения от лицето, протоколи за изземване и справки за издирваните документи.

Жалбоподателката О. Б. притежава два паспорта № FУ626942, издаден на 25.02.2020г. със срок на валидност до 25.02.2030г. и № FG639181, издаден на 16.06.2017г. със срок на валидност до 16.06.2027г. /л.11 и л.12 от адм. дело № 208/2021г. на Административен съд- Добрич/.

Депозирано е писмено обяснение от О. Б. на 20.04.2021г.

С оспорения в процеса акт- Протокол от 22.04.2021г. от държанието на О. Б., [дата на раждане] е иззет задграничен паспорт FG639181, издаден на 16.06.2017г. от Република У..

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град достигна до следните своите правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима, защото е подадена от страна, активно легитимирана да оспорва акта, в законоустановения преклузивен срок по чл.149 ал.1 от АПК, считано от 22.04.2021г. и е депозирана срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният акт от 22.04.2021г. е издаден от полицейски орган, в кръга на неговата материална компетентност. В чл.84 ал. 6 ЗМВР е предвидено, че съставения протокол следва да бъде утвърдена незабавно, но не по-късно от 24 часа от конкретно и изчерпателно посочени длъжностни лица, а именно: ръководителят на териториално звено на ГДПП, гранично полицейско управление, база гранично-полицейски кораби или районно управление на областна дирекция на МВР, в което се съхранява вещта, както и уведомяване на държавата членка, въввела сигнала за издирване в ШИС и/или

в И.. В конкретния случай, протокола от 22.04.2021г. е бил утвърден от Н. П., началник на ОДМВР- [населено място].

По съществува си Протокол от 22.04.2021г. на полицейския орган, представлява принудителна административна мярка /ПМ/, която има правнообвързващ ефект и изпълнението ѝ е скрепено с държавна принуда. Това предписание може да се отъждестви със санкция -неблагоприятно въздействие в правната сфера на санкционирания, свързано с едностранно принудително ограничаване на негови субективни права. Налице е обективен белег от понятието за административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК - той да засяга права, свободи и законни интереси на оспорващия.

В атакуваното разпореждане, обективизирано в протокола от 22.04.2021г. са посочени пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, неговият адресат, както и правните основания за издаването му. Въз основа на събраните и кредитирани доказателства не може да се установи безспорно осъществилата се в действителност фактическа обстановка, както и същата да бъде съотнесена към конкретни правни основания за издаване на акта, породил неблагоприятни правни последици за оспорващия. Константна е съдебната практика, че осъществилата се фактическа обстановка следва да бъде подведена под релевантния закон, действащ по време, място и лица за всеки конкретен случай. Несъответствието на фактите по преписката със законовите разпоредби е винаги толкова съществено нарушение, че води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Осъществяването на фактическата обстановка е основание за издаване на административния акт, за произнасяне по отношение последващите права и/или задължения, които възникват в правната сфера на лицата. В Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на ОСГК на Върховния съд е посочено, че „ мотивите не е необходимо обаче да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Не съществува пречка мотивите да бъдат изложени и допълнително, след издаването на административния акт, стига да се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране на индивидуалните административни актове и отказите за издаване на такива“. „Мотивите към акта могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, което като не е осъществено така, че в достатъчна степен да са защитени правата, свободите и законните интереси на лицата /бел. моя/, води до неспазване на законоустановената форма на атакувания административен акт“ /Решение № 7882/17.12.2014г. по адм. дело № 9791/2014г. на Административен съд София-град, оставено в сила с Решение № 7743/25.06.2015 г. по дело № 2644/2015 г. на ВАС, Шесто отделение/.

Преценката на административния орган в случая не е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган, не е събрал всички необходими доказателства, не е извършил надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат не е в съответствие с приетите фактически установявания. Допуснато е съществено

процесуално нарушение, което е довело и до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите невярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Нарушено и накърнено е правото на защита на жалбоподателя в хода на производството.

Съгласно чл.84 ал.1 от ЗМВР, полицейските органи могат да изземват временно вещ, за която има сигнал за издирване в ШИС и/или в информационните фондове на Международната организация на криминалната полиция (И.).

Процедурата е регламентирана в разпоредбата на чл.84 ал.1-ал.10 от ЗМВР и съгласно същата, вещта се изземва с протокол за доброволно предаване или протокол за изземване от полицейските органи от лицето, в което се намира / чл.84 ал.2 и ал.3 от ЗМВР/. За предаването или изземването се уведомява държавата членка, въвела сигнала за издирване в ШИС и/или в И.. Уведомяването се извършва от компетентната специализирана структура на МВР – чл.84 ал.6 и ал.7 от ЗМВР. Вещта се връща със заповед по чл.84 ал.8 от ЗМВР на посоченото в искането лице, ако в 60-дневен срок от уведомяването от държавата членка, въвела сигнала постъпи искане за връщане. В обратната хипотеза, ако в срок до 60 дни от държавата членка, въвела сигнала, не постъпи искане за връщане, вещта се връща на лицето, от което е приета или иззета, в 7-дневен срок със заповед на съответния ръководител- чл.84 ал.9 от ЗМВР.

Разпоредбата на чл. 84 ЗМВР урежда реда, по който се изземват вещите, посочени в чл. 100 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген. Това са вещи, издирвани от други държави с цел конфискация или за да послужат като доказателство в съдебен процес. Конвенцията ги посочва изчерпателно - откраднати, незаконно присвоени или изгубени моторни превозни средства с обем на двигателя над 50 кубически сантиметра, такива ремаркета и каравани с тегло без товар над 750 кг, откраднати, незаконно присвоени или изгубени, огнестрелни оръжия, празни официални документи и документи за самоличност (паспорт, лична карта, свидетелство за управление на моторно превозно средство) и подозрителни банкноти. Този ред се отнася и до вещи, които са регистрирани в информационните фондове на Международната организация на криминалната полиция (И.). Тези фондове включват информация за откраднати или загубени лични документи, откраднати официални документи, откраднати моторни превозни средства, произведения на изкуството и културни ценности.

Когато такива данни бъдат въведени в Ш. информационна система (ШИС) или в информационните фондове на И., това поражда задължения за компетентните власти на съответната страна, на чиято територия се намират издирваните вещи, да предприемат необходимите мерки за тяхното предаване на държавата, която ги издирва. Съгласно ЗМВР в Република България изземването на такива вещи с цел последващото им предаване е възложено на полицейските органи.

Ако издирваните вещи не бъдат предадени доброволно на полицейския орган, той съставя съответния протокол, който незабавно, но не по-късно от 24 часа се внася за утвърждаване от органите по чл.84 ал.6 от ЗМВР. Ако установи, че не е имало нарушения при предаването, както и ако се убеди в идентичността на търсените и предадените вещи, съответният по-горестоящ административен орган утвърждава протокола.

За целите на международното полицейско сътрудничество полицейските органи в Република България ползват информационните фондове на И. и на Агенцията на

Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Е.).

Безспорно е, че жалбоподателката О. Б. е чужденец по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЧРБ, тъй като не е български гражданин. Същевременно е гражданин на трета страна според чл. 3, т. 1 от Директива 2008/115 - няма гражданство на ЕС по чл. 20, ал. 1 от Договора за ЕС и не се ползва от Общностното право на движение по чл. 2, т. 5 от Кодекса на шенгенските граници по Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и Съвета от 15 март 2006 г.

Ответният административен орган, както се изложи по-горе е иззел от нейното държание паспорт на украински гражданин за пътуване в чужбина № FG639181, издаден на 16.06.2017г. При анализ на всички събрани по преписката писмени доказателства се установява по категоричен начин, че другият паспорт на жалбоподателката № FУ626942 /издаден на 25.02.2020г. със срок на валидност до 25.02.2030г./ е обявен за невалиден в информационните масиви на Международната организация на криминалната полиция И.. Като причина за това е посочена, че паспорт № FУ626942 е обявен за изгубен на 12.04.2021г., както и са въведени данни за обявяване от полицейските власти на У. за общодържавно издирване на О. Б. във връзка с образувано срещу нея наказателно производство. В административната преписка не са налице никакви писмени доказателства, че паспорт № FG639181 на жалбоподателката е бил обявен за "невалиден" (откраднат, изгубен) и е обявен за международно издирване в базата данни на И. по инициатива на Република У..

Регистриращата договаряща страна отговаря за точността, актуалността и законосъобразността на данните, които се въвеждат в информационните фондове на И..

При установяване на идентичност на данните на исканата и държана вещь, компетентният административен орган действа при обвързана компетентност и е длъжен да издаде акт, с който в случаите, когато тя не се предаде доброволно да се я изझे принудително от държанието на приносителя й. В конкретния случай, ответникът не е установил посредством годни писмени доказателства, че паспорт за пътуване в чужбина на гражданина на О. Б. № FG639181, издаден на 16.06.2017г. е бил обявен от Република У. за международно издирване в И., като невалиден документ за самоличност.

В случаите, когато административният орган действа при условията на обвързана компетентност, посочените в нормативния текст условия са такива за материалната законосъобразност на административния акт. При тяхното наличие органът е задължен да издаде акта. Когато органът действа при оперативна самостоятелност, предвидените нормативни условия също са задължителни. И в двете хипотези обаче е необходимо да са доказани фактите, с настъпването на които законът свързва конкретните правни последици. При прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, ответникът не доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпи разпоредения с издаването му неблагоприятен за оспорващата страна правен резултат.

В заключение, подадената жалба е основателна и следва да бъде уважена. Констатива се основания за отмяна на атакувания акт по см. на чл.146 т.3 и т.4 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 22 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на О. Б., гражданка на Република У., [дата на раждане] ,
Протокол за изземване от 22.04.2021г. съставен от мл.експерт Й. Й. от група
„Миграция“ в Областна дирекция на МВР- Д..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от
съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република
България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на
чл.138 АПК.

Съдия: